तस्माद्वै वायुराथातस्तस्मिंश्च प्रयतः सदा । तस्मादग्निश्च सोमश्च तस्मिंश्च प्राण आततः ।
सर्व्वमेव ततो विद्यात्तत्तद्वक्तुं न शक्नुमः ।
योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनं ।
अपानं गिरति प्राणः प्राणं गिरति चन्द्रमाः । आदित्यो गिरते चन्द्रमादित्यं गिरते परः । १७९०
योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनं ।
एकं पादं नोत्क्षिपति सलिलाद्धंस उच्चरन् । तच्चेत्सततमूर्द्ध्वं न मृत्युर्नामृतं भवेत् ।
योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनं ।
अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मा लिङ्गस्य योगेन स याति नित्यं । तमीशमीड्यमनुकल्पमाद्यं पश्यन्ति मूढा न विराजमानं ।
योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनं । १७९५
असाधना वाऽपि ससाधना वा समानमेतद्दृश्यते मानुषेषु । समानमेतदमृतस्येतरस्य मुक्तास्तत्र मध्व उत्सं समापुः ।
योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनं ।
उभौ लोकौ विद्यया व्याप्य याति तदा ऊतं चाऊतमग्निहोत्रं । मा ते ब्राह्मी लघुतामादधीत प्रज्ञानं स्यान्नाम धीरा लभन्ते ।
योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनं ।
एवंरूपो महात्मा स पावकं पुरुषो गिरन् । यो वै तं पुरुषं वेद तस्येहार्थो न रिष्यते । १८००
योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनं ।
यः सहस्रं सहस्राणां पद्मान् सन्तत्य सम्पतेत् । मध्यमे मध्यआगच्छेदपि चेत्स्यान्मनोजवः ।
योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनं ।
न दर्शने तिष्ठति रूपमस्य पश्यन्ति चैनं सुविशुद्धसत्त्वाः । हृदि मनीषी मनसा न तप्यते ये प्रव्रजेयुरमृतास्ते भवन्ति ।
योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनं । १८०५
गूहन्ति सर्पा इव गह्वराणि स्वशिक्षया स्वेन वृत्तेन मर्त्याः । तेषु प्रमुह्यन्ति जना विमूढा यथाऽध्वानं मोहयन्ते भयाय ।
योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनं ।
नाहं सदाऽसत्कृतः स्यां न मृत्युर्नचामृत्युरमृतं मे कुतः स्यात् । सत्यानृते सत्यसमानबन्धे सतश्च योनिरसतश्चैक एव ।
योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनं ।
न साधुना नोत असाधुना वा समानमेतद्दृश्यते मानुषेषु । समानमेतदमृतस्य विद्यादेवं युक्ता मधु तद्वै परीप्सेत् । १८८०
योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनं ।
नास्यातिवादा हृदयं तापयन्ति नानधीतं नाऊतमग्निहोत्रं । मनो ब्राह्मी लघुतामादधीत प्रज्ञाञ्चास्मै नाम धीरा लभन्ते ।
योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनं ।
एवं यः सर्व्व भूतेषु आत्मानमनुपश्यति । अन्यत्रान्यत्र युक्तेषु किं स शोचेत्ततः परं ।
यथोदपाने महति सर्व्वतः सम्प्लुतोदके । एवं सर्वेषु वेदेषु आत्मानमनुजानतः । १८८५
अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषो महात्मा न दृश्यते ऽसौ हृदि सन्निविष्टः । अजस्वरो दिवारात्रमतन्द्रितश्च स तं मत्वा कविरास्ते प्रसन्नः ।